

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 146/2018-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Rastislavom Kaššákom, PhD., advokátska kancelária, Medená 5, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 224/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 224/2010 p o r u š e n é b o l o .

2. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov), ktorú je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý

vyplatiť na účet advokáta JUDr. Rastislava Kaššáka, PhD., advokátska kancelária, Medená 5, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 146/2018-8 z 8. marca 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 224/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti predovšetkým vyplynulo:

«... Sťažovateľ ako žalobca podal dňa 15.11.2010 na Okresnom súde Piešťany (u Porušovateľa) žalobu o neplatnosť závetu prejednávaneho v dedičskom konaní 6D/290/2008, pričom súdne konanie je vedené pod sp. zn. 11 C/224/2010 (ďalej aj len „Žaloba“). Do dnešného dňa Porušovateľ ako súd prvého stupňa v rámci prvostupňového konania nerozhodol v uvedenej veci.

Vo vyššie uvedom konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany (Porušovateľ) pod sp. zn. 11C/224/2010 vo veci Sťažovateľky ako žalobcu proti žalovaným dochádza od roku 2010 ku prieťahom v súdnom konaní. Na túto skutočnosť bolo zo strany Sťažovateľky poukazované celkovo 1 x, pričom doposiaľ rozhodol rozsudkom súd prvej inštancie (Porušovateľ) rozsudkom vyhláseným dňa 14.11.2012 - ktorý bol ale následne po odvolaní Sťažovateľky odvolacím súdom (Krajský súd v Trnave) zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie Porušovateľovi.

Sťažnosť pre prieťahy bola podaná na súde (u Porušovateľa) zo strany Sťažovateľky dňa 04.04.2016. Sťažovateľke bolo Porušovateľom podaním č. Spr. 214/16 zo dňa

02.05.2016 oznámené, že predsedníčka Okresného súdu Piešťany považuje sťažnosť za opodstatnenú a za vzniknuté prieťahy sa Sťažovateľke ospravedlnila.

V neposlednom rade si dovoľujeme upozorniť aj na vek Sťažovateľky a jej zdravotný stav... resp. že je onkologickou pacientkou.

Sťažovateľ zastáva názor, že Porušovateľ na základe vyššie uvedených skutočností porušil jeho ústavou garantované základné ústavné právo - aby sa jeho vec (i keď po právnej stránke nie zložitá) verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa ustanovenia Čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a to tým, že vo vyššie uvedenom súdnom konaní u Porušovateľa vedenom na Okresnom súde Piešťany (Porušovateľ) pod č.k.: 11 C/224/2010 nebolo od podania Žaloby dňa 15.11.2010 do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté.

... Vzhľadom na doterajší postup Porušovateľa vo veci sa Porušovateľ dopustil závažného porušenia základného práva Sťažovateľa - a to porušovania jeho základného ústavného práva aby sa jeho vec (i keď po právnej stránke nie zložitá) verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa Čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (Sťažovateľ podal žalobu dňa 15.11.2010). Sťažovateľ podáva sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky s tým, že konaním Porušovateľa došlo k porušeniu základných práv a slobôd Sťažovateľa, pričom práve súdy majú byť garantom, ktorí dbajú na podstatu a zmysel základných práv a slobôd a preto Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol i o finančnom zadosťučinení, ktoré sťažovateľ požaduje vo výške 6.000,- EUR.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Sťažovateľ sa domáha vyslovenia, že postupom Porušovateľa boli porušené základné ústavné práva Sťažovateľa garantované Ústavou Slovenskej republiky a žiada aby Ústavný súd Slovenskej republiky po vykonanom dokazovaní vydal tento nález

1. Okresný súd Piešťany v súdnom konaní vedenom pod sp. zn.: 11C/224/2010 porušil základné ústavné právo [REDAKOVANÉ] ako Sťažovateľa - aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa Čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] ako Sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 6.000,- EUR.

3. Porušovateľ je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia Sťažovateľovi vo výške 312,34 EUR (2 úkony po 147,33 EUR - príprava a prevzatie veci, podanie ústavnej

sťažnosti podľa § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov + 2 krát režijný paušál po 8,84 EUR) a to všetko na bankový účet advokáta JUDr. Rastislava Kaššáka, PhD... a to do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 213/2017 z 19. apríla 2018, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„... K prekážkam postupu konania uvádzam, že súd po nariadení termínu pojednávania v auguste 2017 zistil podľa registra obyvateľov, že žalovaná v 2. rade dňa 28.01.2017 zomrela, pričom dedičské konanie prebieha na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37D/15/2017 u notárky JUDr. Dubasovej a toto nie je právoplatne skončené, preto aj keď konanie neprerušil, v zmysle ustanovenia § 164 Civilného sporového poriadku, urobil iné vhodné oparenia, a to pravidelné zisťovanie stavu dedičského konania za účelom možnosti pokračovať v konaní s dedičmi po zomrelej žalovanej v 2. rade. Vzhľadom k tomu, že dedičské konanie po zomrelej žalovanej v 2. rade doposiaľ nie je skončené, súd vo veci nevykonáva iné úkony, teda ani nevytyčuje pojednávania.

Pokiaľ zo strany súdu prišlo k uplynutiu dlhších časových období medzi jednotlivými úkonmi, toto bolo spôsobené nedostatočným personálnym obsadením súdu a z časti aj dlhšie trvajúcou práceneschopnosťou sudkyne JUDr. Tvrdej, ktorá bola od apríla do septembra 2012 práceneschopná, pričom jej po 6 týždňovej neprítomnosti boli jej spisy prerozdelené medzi ostatných sudcov.

K žiadanej výške finančného zadosťučinenia uvádzam, že táto je neprimerane vysoká s ohľadom na vyššie opísané skutočnosti.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností priedahov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej

dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

Súčasne si dovoľujem poukázať na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014, kde disciplinárny senát uznal pri hodnotení prietáhov v konaniach z hľadiska porušenia povinností sudcu a jeho prípadného disciplinárneho previnenia, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať aby sa nie krátkodobo, ale trvale, pracovne prepínal vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť uznaný disciplinárne zodpovedným za to, že je dlhodobo značne vyťažovaný a v dôsledku toho jednoducho nie je schopný robiť všetky potrebné úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmom účastníkov na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci.

Netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle ust. § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

4. Sťažovateľka na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu nereagovala, prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu ústavnému súdu 9. júla 2018 iba oznámila: „... súhlasím s upustením od ústneho pojednávania v predmetnej veci.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

6. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 11 C 224/2010:

Dňa 15. novembra 2010 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky proti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „odporkyňa 2“, spolu aj „odporkyne“) na určenie neplatnosti závetu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 C 224/2010 a bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Natálie Kollárikovej.

Dňa 7. marca 2011 sťažovateľka požiadala súd „o pridelenie advokáta“.

Dňa 8. apríla 2011 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby zdokladovala svoje majetkové pomery.

Dňa 2. mája 2011 sťažovateľka doručila súdu vyplnené tlačivo o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 17. júna 2011 okresný súd uznesením č. k. 11 C 224/2010-16 ustanovil Centrum právnej pomoci za zástupcu sťažovateľky v napadnutom konaní a priznal jej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. júla 2011.

Dňa 26. septembra 2011 sťažovateľka požiadala súd o „vytýčenie termínu pojednávania“.

Dňa 9. novembra 2011 bola vec opatrením pridelená na ďalšie konanie JUDr. Jane Jarošovej.

Dňa 1. júna 2012 bola vec opatrením pridelená na ďalšie konanie JUDr. Vladimíre Slobodovej.

Dňa 31. júla 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 14. november 2012.

Dňa 24. augusta 2012 sa odporkyne písomne vyjadrili k žalobnému návrhu.

Dňa 5. septembra 2012 bola vec opatrením pridelená na ďalšie konanie JUDr. Jane Jarošovej.

Dňa 14. novembra 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 11 C 224/2010-51, ktorým bol žalobný návrh sťažovateľky zamietnutý.

Dňa 31. decembra 2012 sťažovateľka podala odvolanie proti uvedenému rozsudku.

Dňa 12. marca 2013 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaní sťažovateľky.

Dňa 19. decembra 2013 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 60/2013-62 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 2. januára 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 19. mája 2014 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 20. jún 2014.

Dňa 16. júna 2014 sa sťažovateľka písomne vyjadrila vo veci.

Dňa 17. júna 2014 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila súdu, že už nezastupuje sťažovateľku, pretože jej Centrum právnej pomoci odňalo právo na poskytnutie právnej pomoci.

Dňa 20. júna 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa nedostavila sťažovateľka a ktoré bolo odročené na neurčito „za účelom výsluchu navrhovateľky dožiadaným súdom“.

Dňa 17. septembra 2014 bolo písomne vypracované dožiadanie Okresnému súdu Bratislava V „o vykonanie dôkazu výsluchom navrhovateľky“.

Dňa 29. septembra 2015 bolo dožiadanie doručené Okresnému súdu Bratislava V.

Dňa 9. novembra 2015 bol spisový materiál vrátený okresnému súdu „po ukončení dožiadania“.

Dňa 10. novembra 2015 bola fotokópia zápisnice o výsluchu sťažovateľky doručená odporkyňiam na zaujatie stanoviska.

V dňoch 9. a 14. decembra 2015 odporkyne reagovali na uvedenú výzvu okresného súdu.

Dňa 17. februára 2016 bola vec opatrením pridelená na ďalšie konanie Mgr. Vladimíre Zimányiovej.

Dňa 2. mája 2016 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 8. jún 2016.

Dňa 8. júna 2016 bolo pojednávanie odročené na 2. november 2016, pretože sa sťažovateľke nepodarilo doručiť predvolanie.

Dňa 28. júna 2016 príslušné obvodné oddelenie Policajného zboru oznámilo súdu, že predvolanie sa sťažovateľke nepodarilo doručiť, avšak zároveň oznámilo súdu jej trvalý pobyt.

Dňa 31. októbra 2016 kancelária okresného súdu oznámila účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 2. november 2016 sa odročuje z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu a okrem toho ani sťažovateľka neprevzala predvolanie.

Dňa 15. augusta 2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. december 2017.

Dňa 16. augusta 2017 bol v spise zaznamenaný úradný záznam o tom, že 28. januára 2017 zomrela odporkyňa 2. Zákonný sudca dal pokyn kancelárii, aby priebežne zisťovala stav dedičského konania po odporkyňi 2, čo sa aj vykonalo.

Dňa 17. októbra 2017 bolo súdu oznámené, že dedičské konanie sp. zn. 37 D 15/2017 po odporkyni 2 ešte nebolo právoplatne ukončené.

Dňa 5. januára 2018 súdna komisárka JUDr. Ingrid Dubasová oznámila súdu, že dedičské konanie sp. zn. 37 D 15/2017 po odporkyni 2 ešte nebolo právoplatne ukončené.

Dňa 13. marca 2018 bolo súdu oznámené, že dedičské konanie sp. zn. 37 D 15/2017 po odporkyni 2 ešte nebolo právoplatne ukončené.

III.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o určenie neplatnosti závetu vedenom pod sp. zn. 11 C 224/2010 došlo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej

neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

11. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od skutkovej zložitosti veci. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

11.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

11.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanom konaní dlhodobo nečinný minimálne od 15. júla 2011 do 31. júla 2012, od 17. septembra 2014 do 29. septembra 2015 a od 2. novembra 2016 do 15. augusta 2017. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako dva a pol roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Ani v okolnostiach danej veci nebolo

možné prihliadať na tzv. „objektívne okolnosti“, teda na „existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti“, na ktoré v danej veci poukázala predsedníčka súdu. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec a už vôbec neposudzoval prípadnú disciplinárnu zodpovednosť sudcov za zbytočné prieťahy v konaní. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti preto nebolo možné prihliadnuť ani na „rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014“.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 € najmä s týmto odôvodnením: „Vzhľadom na doterajší postup Porušovateľa vo veci sa Porušovateľ dopustil závažného porušenia základného práva Sťažovateľa.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 31. marca 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 312,34 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2018